

Bevriend met Ewout en Lambiek

Eerste druk, november 2012
© 2012 Nanno Ymus

ISBN: 978-90-484-2646-1
NUR: 283

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (i) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (ii) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Nanno Ymus

**Bevriend met
Ewout en Lambiek**

Voorwoord

Er is een foto van een verkeersoversteekplaats met een verkeerslicht en overstekende kinderen. Op de stoep ligt een bal. Mensen zonder autisme omschrijven het hele plaatje en autisten omschrijven alleen de bal. De laatste personen zien het niet verkeerd. Zij kijken anders, ervaren de wereld op hun manier, verklaren en denken op een unieke wijze vanuit hun autisme. Waarin zit het verschil? Autisten zien vooral details en niet het grote verhaal. Zij zien een klein onderdeel van het grote geheel.

Van sommige grote denkers en uitvinders, professoren en ontdekkingsreizigers, onderzoekers en kunstenaars uit het verleden wordt tegenwoordig gedacht dat zij autistisch waren. Ook nu zijn er grote geesten waarvan aangetoond is dat zij autistisch zijn. Zij allen oefenen een grote invloed uit op ons bestaan door hun vastberadenheid en het unieke gebruik van hun vermogens.

Misschien heb je niet eens door dat je klasgenoot, een vriend, medesporter of speelgenoot je autistisch benadert. Vaak valt het niet eens op of denk je dat het een karaktertrek is. Het is ook niet eng of zo. Deze mensen hebben best goede ideeën, waar je zelf nooit op zou komen.

Ik heb in ieder geval veel van ze geleerd en vaak gelachen om hun specifieke humor.

In het verhaal over Ewout en Lambiek komen we de leuke en rare dingen tegen die met autisme te maken hebben. Mensen met deze aandoening kunnen daar heel goed mee leven. Ook de mensen in hun omgeving kunnen, met enige aanpassing, er goed mee omgaan. Sterker nog, deze stoornis kent verschillende voordelen. Een aantal hiervan is in dit boek vertaald in een avontuur.

Lambiek is een gewone hond die Ewout als zijn baasje heeft uitgekozen. Een kenmerk van honden is dat zij sociale dieren zijn. Door

het uitlaten van hun honden komen bazen en bazinnen automatisch met elkaar in contact. Zo zijn Ewout en Lambiek ook Jochem en Sam en hun honden Diego en Borus tegengekomen. Daar is een mooie vriendschap uit ontstaan. Jochem en Sam zien Ewout als hun vriend, niet als een autist.

Ieder mens is uniek en dus is ook iedere persoon met autisme uniek. 'De autist' bestaat niet! In de aanloop tot dit boek heb ik verschillende mensen met autisme leren kennen. Twee jongens vielen hierbij op. De ene is een levensgenieter en een echt spring-in-het-veld type. Hij is graag tussen de mensen, maar hij maakt op een rare manier contact. De andere is een filosofisch type die zeer rustig en teruggetrokken leeft. Vergis je er niet in, hij heeft vrienden die, net als hij, het liefst in alle rust leven en die ook niet van drukte houden.

Ga mee in de wereld van Ewout en Lambiek en al hun vrienden. Veel leesplezier.

Het leven met twee heerlijke jongens die allebei een vorm van autisme hebben heeft mij als mens gevormd en een inzicht gegeven in een wereld die voor mij onbekend was. Dat niet alles negatief is en dat er zelfs voordelen aan autisme zitten, daar ben ik al lang achter gekomen. Zij maken de wereld voor mij rijker door hun unieke manier van kijken en beleven.

Voor mijn zonen die mij hebben geïnspireerd tot het schrijven van het eerste boek “Bevriend met Bram of met een autist” en het vervolg “Bevriend met Ewout en Lambiek”.

Voor alle kinderen met autisme en andere kinderen, opdat zij elkaar beter leren begrijpen en samen leven in hun toekomst.

En natuurlijk voor alle honden die ons leven rijk maken door hun aanwezigheid, speelsheid en sociale hondengedrag.

Nanno Ymus

De namen, plaatsen en gebeurtenissen die in dit boek zijn gebruikt zijn fictief, iedere overeenkomst met bestaande personen, plaatsen of gebeurtenissen berust op toeval.

Hoofdstuk 1

Ploep... een glibberig lijfje komt tevoorschijn en trilt. Esmee bijt het vlies open en likt de puppie helemaal schoon. De oogjes zijn nog dicht en met een klagend pieperig geluidje roept dit kleintje naar zijn moeder. Hij is het vierde jong dat geboren is. Met haar tanden pakt het teefje voorzichtig het hulpeloze jong bij zijn nekvel en legt het in de buurt van haar tepels bij de andere pups. Nog twee zusjes komen erbij. Deze moeder is al ervaren. Ze legt tevreden de kop op haar poten en laat haar kinderen rustig drinken. De nageboorte volgt al snel. De dierenarts zal zo komen.

Mia, het vrouwtje, vraagt aan Esmee of ze haar kindertjes mag zien. Eén voor één legt de moeder de kleintjes op haar schoot. “Wat heb jij mooie jongens en meisjes” klinkt het bewonderend. Één van de pups heeft een P-vormige witte tekening in zijn nek. De andere variëren van kleur en vlekken. En allemaal zijn ze lief als ze zo klein zijn. Voorzichtig legt Mia de jonge hondjes in de werpkist naast Esmee.

De deurbel gaat en ze laat de dierenarts binnen. Even gromt de moederhond. Ze laat niet zomaar haar kroost in vreemde handen. Zeker deze man niet, die ze voor geen centimeter vertrouwt. Argwanend kijkt ze toe en pas als ieder diertje terug is, veilig en wel, kwispelt ze met haar staart. Allemaal zijn ze gezond verklaard.

De arts krijgt nog een kopje koffie en babbelt wat met het vrouwtje. Volgens Mia is de bevalling voorspoedig verlopen. Zes mooie pups krioelen rond de moederbuik. Straks komt de eigenaar van de reu, de vader van de pups, ook nog even kijken. Hij heeft per slot van rekening de eerste keus van het nest.

Zijn dochter wil graag een boxerpup gewoon als gezinshond. Ze weet hoe lief Asra, de reu van haar vader, is. Die wil een vriendelijke hond die lekker eigenwijs is en goed met kinderen om kan gaan. Haar laatste hond is alweer een paar jaar dood. Ze mist het gezelschap en de blijde enthousiaste aandacht van zo'n dier.

Esmee is in slaap gevallen. Zo'n bevalling is vermoeiend. Mia doet het licht in de bijkeuken uit en sluit de deur.

De wereld is groot en spannend en soms gevaarlijk. Je neus moet je gebruiken en af en toe kom je rare wezens tegen. Zoals katten die je weg willen jagen en konijntjes die voor je uit wippen en dan muisstil gaan zitten. Pieren, die uit de grond kruipen, waarvan je niet weet waar de voorkant en achterkant zit. Koeien die hoog boven je uit torenen, met van die heel grote ogen en knotsgrote tongen, en die dan zomaar op hol slaan. Ieder sprietje gras is het bekijken waard.

En dan zijn er die vervelende tandjes. Je mag nergens op bijten, alleen in vlees en brokken. Toch wel interessant... al die mensen die je willen aaien. En dan heb je ook nog een staart die alle kanten op beweegt. De poten die elke keer groeien en waar je af en toe over struikelt.

Je maakt kennis met andere honden die verwachten dat je op je rug gaat liggen, en vraagt je af wie er de baas is en wie graag met je wil spelen. Je moet alsmaar krabben met je poot als ze een halsband om doen en dan moet je volgen. Er komen ook rare voorwerpen voorbij als schoenen en benen of planken met wieltjes of tassen en nog veel meer. Je wordt nog regelmatig in je nekvel gepakt en terecht gewezen door je moeder. Je moet leren wat je territorium is en hoe je dat verdedigt... door te blaffen en dan denk je dat ze weggaan. Je rent achter je staart aan omdat je denkt dat die van een andere hond is. Je steekt je lange tong uit je bek om lekker af te koelen en dingen af te likken.

Waterplassen zijn behoorlijk beangstigend en nat en je moet er niet aan denken om daar in te gaan staan. De hondenmand die in de woonkamer staat is wel een onderzoekje waard en ruikt helemaal naar mama.

Je moet leren waar je mag plassen en poepen en wanneer. Het goede voorbeeld volgen en moeders staart of oren besluipen. De speeltjes wild door elkaar schudden en aan gort bijten. Touwen uit de handen van het baasje trekken en in stukken rukken.

Krabben aan de grond en aan de deur. Dit laatste mag niet van het vrouwtje want dan gaat de deur kapot en de verf eraf. Kwijlen in de pantoffels en schoenen en de geur opsnuiven. Lekker rennen en springen tussen de struiken in de tuin. Graven op verboden plekjes. Kleine kinderen omver lopen omdat je nu eenmaal niet weet hoe sterk of slap deze wezens op de benen staan. En dan raar opkijken over zoveel ophef en verdriet.